

України (2014, посмертно). Разом із родиною мешкав у Черкасах, 2002 переїхав до Києва. Закінчив Національний транспортний університет. Працював інженером-автоелектриком на станції технічного обслуговування. 2008—12 проживав у Нідерландах, де його дружина була перекладачем у Посольстві України. Від грудня 2013 брав активну участь у протестах на Євромайдані, за деякими даними, входив до його Самооборони, але принципово не брав до рук зброю. Отримав вогнепальне поранення на Майдані Незалежності, евакуйований до Будинку федерації профспілок України, звідти — до Київської міської клінічної лікарні № 17, де й помер. Меморіальні дошки Ч. встановлено на будинку, де він мешкав у Києві, та на будівлі школи № 8 у Черкасах, де навчався.

Рекомендована література

ЧЕРНІНКО Андрій Миколайович (09. 12. 1978, с. Слободо-Петрівка Гребінківського, нині Лубенського району Полтавської обл. — 18. 02. 2014, Київ, похований у рідному селі) — учасник Революції гідності. Герой

1. Небесна сотня. Х., 2014;
2. Кошкина С. Майдан: нерассказанная история. К., 2015.

М. Г. Железняк

Бібліографічний опис:

Черненко Андрій Миколайович / М. Г. Железняк // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-881809>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).